

POSTBUS 30131
3001 DC ROTTERDAM

T 010 - 205 66 10
W www.maartentromp.nl
E secretariaat@maartentromp.nl

BEZOEKADRES:
BEURS WTC
BEURSPLEIN 37
ROTTERDAM

Aan alle bezoekers van onze website

De geschiedenis van Maarten Tromp (Advocaten)

Geachte bezoeker van onze website,

Dank voor uw bezoek aan onze website. Wij hopen dat u hebt gevonden wat u zoekt. De informatie op onze website gaat voornamelijk over ons kantoor, waar wij voor staan en wat wij doen. In deze brief leest u meer over mijn achtergrond als naamgever van ons kantoor. Daartoe zal ik hierna ingaan op:

1. Mijn jeugd
2. Mijn studie
3. Mijn loopbaan: van stagiair naar beroepsidoot
4. Mijn rode draad: informatieoverdracht
5. Mijn drie favoriete oneliners

1. **Mijn jeugd**

Ik ben geboren (14-12-1963) en getogen in Friesland. Over mijn jeugd niets dan goeds, behalve dan dat mijn ouders een moeilijke verhouding hadden. De sfeer was thuis vaak gespannen, met uiteindelijk een scheiding tot gevolg. Toen ik 9 was vertrok mijn vader uit het ouderlijk huis. Toen ik 12 was trouwden mijn beide ouders opnieuw.

Terugkijkend op mijn jeugd valt op dat veel mocht en kon: voetballen, paardrijden, skiën, zeilen en judo. Het werd allemaal gestimuleerd. Daardoor kon het gebeuren dat ik op 13-jarige leeftijd al één van de leiders was van een jeugdkamp. Op mijn 16e was ik (al) een gediplomeerd sportleider, zeilinstructeur en judoscheidsrechter.

---

*MEMBER OF THE PAN EUROPEAN ORGANISATION OF PERSONAL INJURY LAWYERS (PEOPIL).
*LID VAN DE VERENIGING VAN LETSELSCHADE ADVOCATEN (LSA).

---

2. Mijn studie

In 1983 ben ik rechten gaan studeren in Leiden, met de vaste overtuiging om géén advocaat te worden. De bedoeling was om bij een internationale organisatie in het buitenland terecht te komen. Het liefst bij de Verenigde Naties in New York, of anders ergens in de diplomatieke dienst. Het liep anders...

In het eerste jaar ben ik lid geworden van een studentenvereniging (Minerva). Ook daar kon en mocht veel. Leuke disputen, mooie jaarclub en een prachtig streekgezelschap (Frisia). Ik heb de volle zes jaar benut om mijn studie te voltooien.

In het laatste jaar van mijn studie ben ik de student-assistent geweest van prof. Mr Hans Franken, verbonden aan de vakgroep "Inleiding tot de rechtswetenschap". In die hoedanigheid mocht ik in werkgroepverband lesgeven aan de eerstejaars. Een kolfje naar mijn hand. Eén van de vakken die ik mocht doceren was "Geschiloplossing: methoden & technieken". Dat was uiteindelijk de eyeopener om toch maar de advocatuur te verkiezen boven de internationale diplomatieke dienst.

3. Mijn loopbaan: van stagiair naar beroepsidiot

Na mijn studie ben ik als advocaat-stagiair gaan werken bij een van de grote advocatenkantoren in Rotterdam: Nauta Van Haersolte. Ik begon op de sectie zeerecht. Daartoe was ik uitgekozen op basis van mijn naam (en omdat ik het verschil wist tussen bakboord en stuurboord).

Na drie maanden fuseerde het kantoor met Dutilh Van der Hoeven en Slager tot Nauta Dutilh. Dat nieuwe kantoor was daarmee toen in een klap het grootste advocatenkantoor van het Europese continent. De twee kantoren waren complementair aan elkaar, behalve ten aanzien van zeerecht. Omdat beide kantoren een sectie zeerecht hadden, was ik als jongste bediende min of meer overbodig geworden. Zo kwam het dat ik bij de sectie verzekeringsrecht ging werken onder de vleugels van mevrouw Mr Loes Dommering-van Rongen. Dat was een mooie tijd. Loes Dommering was namelijk een proefschrift aan het schrijven over productaansprakelijkheid. Daarvoor en daardoor was zij soms drie weken thuis aan het werk (zij was haar tijd ver vooruit 😊!). In die tijd mocht ik haar praktijk waarnemen. Dat was een feest. Door toeval kwam ik toen in aanraking met een personenschadezaak. Dat vond ik een interessante zaak. Kennelijk vond men dat ik die zaak goed deed, want gaandeweg kreeg ik er steeds meer.

In 1992 werd ik kandidaat-lid van de Vereniging van Letselschade Advocaten (LSA). Om volwaardig lid te worden, moest een postdoc specialisatieopleiding worden gedaan. Met gepaste trots kan ik melden dat ik de Grotiusopleiding Personenschade in 1994 cum laude heb afgesloten. Ondertussen paste mijn (groter geworden) personenschadepraktijk niet meer in het profiel van Nauta Dutilh. In 1995 was ik (mede daarom) een de van zeven oprichters van het toenmalige kantoor Ploum Lodder Princen (PLP). Al snel bleek dat mijn praktijk niet goed kon worden gevoerd binnen de bedrijfseconomische randvoorwaarden die wij als oprichters waren overeengekomen. De omloopsnelheid van "mijn" debiteuren bleek voor de andere compagnons veel te laag. Vanaf 1 januari 1998 voer ik daarom mijn praktijk onder eigen naam: Maarten Tromp Advocaten.

Inmiddels ben ik uitgegroeid tot een vijfcilinder. Zo ben ik niet alleen advocaat, maar ook auteur (sinds 1996), docent (sinds 1997), mediator (sinds 2004) en rechter-plaatsvervanger (sinds 2011). Al met al ben ik dus werkzaam in de conflictindustrie. In die branche ben ik driedimensionaal inzetbaar. Als advocaat ben ik getraind om het partijstandpunt te verwoorden. Als mediator ben ik getraind om mensen te helpen om er zelf (alsnog) uit te komen. Als rechter-plaatsvervanger ben ik in staat om de knoop voor partijen door te hakken in die gevallen waar zij er zelf niet uitkomen. Deze afwisseling in werkzaamheden en veelzijdigheid, verschaft mij veel arbeidsvreugde. Die veelzijdigheid is overigens ook karakteristiek voor de personenschadepraktijk.

Mijn oorspronkelijke wens om in internationaal verband werkzaam te zijn, is overigens nog uitgekomen. Zo ben ik 12,5 jaar de general board member voor Nederland geweest binnen PEOPIL (de Pan European Organisation of Personal Injury Lawyers).

4. **Mijn rode draad: informatieoverdracht**

Van kinds af aan heb ik belangstelling voor "informatieoverdracht". Dat is een kwestie van zenden en ontvangen. In verschillende stadia kunnen verschillende dingen fout gaan, waardoor de boodschap verkeerd wordt gezonden, niet goed wordt ontvangen of verkeerd overkomt. De basis voor die belangstelling ligt misschien wel bij de echtscheiding van mijn ouders. Al op jonge leeftijd botste ik namelijk op tegen iets dat ik jaren later als de communicatiemuur heb leren kennen:

Bedoeld	≠	Gezegd
Gezegd	≠	Gehoord
Gehoord	≠	Begrepen
Begrepen	≠	Akkoord
Akkoord	≠	Gedaan

Mijn interesse voor "informatieoverdracht" verklaart wellicht ook de reeks publicaties door de jaren heen. Het begon met mijn eigen boek "Personenschade in de praktijk" (1e druk 1996, 2e druk 1998). Van 2000 t/m 2009 maakte ik deel uit van de kernredactie van de zogenaamde PIV-serie (PIV staat voor Personenschade Instituut voor Verzekeraars). De boeken in die serie behandelen één onderwerp op het gebied van personenschade, maar dan beschreven door verschillende auteurs van verschillende disciplines. De kernredactie bestond uit een hoogleraar (om het niveau te bewaken), een verzekeraar (om de positie van verzekeraars te bewaken) en mijzelf (om de positie van slachtoffers te bewaken). Onder onze verantwoordelijkheid zijn vier themaboeken verschenen, te weten (i) "De buitengerechtelijke kosten, 5 visies op de redelijkheid" (2000), (ii) "Het gezin als schadelijder" (2002), (iii) "Tijd is geld" (2006) en (iv) "Kind en schade, wat nu?" (2009). Los daarvan ben ik verantwoordelijk voor het hoofdstuk "Verplaatste schade" in het losbladig Handboek Personenschade. De eerste versie dateert van 1995, daarna volgden updates in 2000, 2005, 2009, 2013, 2018 en 2022.

Met gevaar van "overkill" kan ik melden dat ik vanaf 1997 docent ben aan de Grotius Academie. Tot 2002 was dat voor het onderdeel "Sociale Voorzieningen" (niet sexy). Vanaf 2004 t/m nu is dat voor het onderdeel "Overlijdensschade" (een heerlijk complexe materie). In 2015 en 2018 heb ik artikelen geschreven over overlijdensschade en in 2019 heb ik nog een artikel geschreven over zorgschade. Die schadepost is momenteel – in juridisch opzicht – hot en trendy.

Daarnaast heb ik door de jaren heen ook nog behoorlijk wat gastcolleges mogen geven en op (internationale) congressen mogen spreken. Buiten mijn vakgebied vertel ik ook wel eens over (i) positief denken, van wens naar werkelijkheid en (ii) de sturende rol van emoties. De tweede lezing is een vervolg op de eerste.

In het kader van "informatieoverdracht" is ook mijn 95 stellingen project aardig om te vermelden. Op 31 oktober 2017 heb ik namelijk (precies 500 jaar na Maarten Luther) 95 stellingen aan de kerkdeur van de Laurenskerk "gespijkerd". Die stellingen in zijn geheel vormen een pleidooi voor persoonschade 3.0, met als nieuw credo: "herstel in autonomie" (hetgeen een opdracht impliceert) in plaats van "slachtoffer centraal" (hetgeen alleen maar een houding impliceert).

Ondertussen heb ik veel advocaat-stagiairs mogen opleiden tot volwaardig en zelfstandig advocaat. Allen zijn nog steeds werkzaam in de advocatuur. Dat beschouw ik als een compliment. Ook heb ik het vak al aan een groot aantal student-stagiairs mogen laten "zien" en "voelen". Ook zij zijn altijd enthousiast gemaakt.

Al met al ben ik blij met – en trots op – de opgebouwde reputatie van mijn kantoor. Door de jaren heen heb ik aan mooie zaken mogen werken, zoals bijvoorbeeld: de Bijlmerramp (1992), de Kluivert-zaak (1995), de Dovernamp (2001), de Bokito-zaak (2007) en een zogenoemd dubbel overlijden (2011). Momenteel bestaat het overgrote deel van mijn praktijk uit slachtoffers met licht traumatisch hersenletsel (LTH). In de neurowetenschap zijn daaromtrent in de laatste 15 jaar nieuwe inzichten ontwikkeld. Mijn nieuwe "hobby" is om die inzichten te vertalen naar juridische mogelijkheden voor slachtoffers.

5. Mijn drie favoriete oneliners

Bij wijze van leitmotiv heb ik drie favoriete oneliners, te weten:

- men kan dezelfde dingen anders zien
- het leven is te kort om slechte wijn te drinken
- give to get

De eerste oneliner is ook stelling 1 uit mijn 95 stellingen-project. Het is de oorzaak van alle conflicten en daarmee de bestaansgrond van de juristerij. De tweede oneliner kan helpen om (i) groter te denken en (ii) veel problemen te relativeren. De derde oneliner ten slotte is de basis voor duurzaam bestendig succes, zowel zakelijk als privé.

Met dank voor uw belangstelling voor mij en mijn kantoor. Mocht u naar aanleiding van uw bezoek aan onze website (of naar aanleiding van mijn achtergrond) nog vragen hebben, dan kunt u ons uiteraard bellen of mailen. Wij staan u graag te woord.

Met vriendelijke groet,

Maarten Tromp
